

Tájékoztató

1.

A termékbeszerző, szolgáltatás igénybevevő adószámának feltüntetése az áthárított adót tartalmazó számlán 2017. január 1-jétől

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (továbbiakban: Áfa tv.) 169. § d) pontjának 2017. január 1-jei hatállyal módosított dc) alpontja alapján a belföldön letelepedett adóalanynak kötelező a számlán feltüntetnie a termék vevője, szolgáltatás igénybevevője azon adószámának vagy csoportos általános forgalmiadó-alanyiség esetén csoportazonosító számának első nyolc számjegyét, amely alatt, mint belföldön nyilvántartásba vett adóalany részére a termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást teljesítette feltéve, hogy a számlában áthárított adó eléri vagy meghaladja a 100 000 forintot. Ennek megfelelően a vevői adószám, csoportazonosító szám kötelező feltüntetésére vonatkozó, 1 millió forintban megállapított adóértékhatár 2017. január 1-jével 100 000 forintra csökken.

A belföldön letelepedett adóalany 2017. január 1-jén illetve azt követően kibocsátott, legalább 100 000 forint áthárított adót tartalmazó számlája nem felel meg az Áfa tv. előírásainak, ennek megfelelően pl. adólevonásra sem jogosít, ha azon nem szerepel a belföldön nyilvántartásba vett adóalany partner (vevő) adószáma illetve csoportazonosító száma. Az adószám nélkül kibocsátott számlát a számla korrekciójára vonatkozó előírásoknak megfelelő módon javítani kell.

A 2017. január 1-jét megelőzően (de 2014. december 31-ét követően) kibocsátott számlán abban az esetben kötelező feltüntetni a belföldön nyilvántartásba vett adóalany partner (vevő) adószámát, csoportazonosító számát, ha az abban áthárított adó legalább 1 millió forint. Ez az irányadó abban az esetben is, ha 2017. január 1-jét megelőzően olyan ügylet tekintetében történik számlakibocsátás, amely ügylet teljesítési időpontja 2017. január 1-jére vagy azt követő napra esik. Az adóalany ugyanakkor törvényi kötelezettség hiányában is feltüntetheti a partnere (vevője) adószámát, csoportazonosító számát.

A 2017. január 1-jén vagy azt követően teljesülő ügyletről 2017. január 1-jét megelőzően, belföldön nyilvántartásba vett adóalany számára kibocsátott, 100 000 forintot elérő, vagy azt meghaladó, de 1 millió forintot el nem érő áthárított adót tartalmazó olyan számlára, amelyen nem szerepel a belföldön nyilvántartásba vett adóalany termékbeszerző, szolgáltatást igénybevevő adószáma, az adólevonás tekintetében az Áfa tv. 2017. január 1-jétől hatályos 307. §-ában szereplő átmeneti rendelkezés alkalmazandó. Ezen átmeneti rendelkezés előírása értelmében az adólevonási jog gyakorlására vonatkozó tárgyi feltételt – az egyéb, e törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén – teljesíti az olyan 1 millió forintot el nem érő, de legalább 100 000 forint áthárított adót tartalmazó számla is, amelyen a belföldön nyilvántartásba vett adóalany vevő adószáma, csoportazonosító száma nem szerepel.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban: Art.) 31/B. §-ában meghatározott előírások 2017. január 1-jével nem változnak, vagyis a számlákról a belföldi összesítő jelentést 2016. december 31-ét követően is – a 2015. január 1-jétől alkalmazandó – 1 millió forintos adóértékhatár figyelembe vételével kell az áfa-bevallásban teljesíteni. [Az Art. 31/B. §-át módosító rendelkezést az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi LXVI. törvény állapította meg, 2017. július 1-jei hatályba lépéssel.]

2.

„Egyenes” és „fordított” adózás alá tartozó tételek feltüntetése a számlán

Az Áfa tv. általános szabályai szerinti „egyenes adózás” hatálya alá tartozó és az Áfa tv. 142. §-ában foglalt különös szabályok szerinti belföldi „fordított adózás” hatálya alá tartozó egyes tételeknek az egy vagy több számlán való feltüntetésére vonatkozóan sem az Áfa tv., sem más jogszabály nem tartalmaz előírásokat. Erre tekintettel e kétféle tétel egyetlen számlán, illetve bizonylaton való szerepeltetésére is van lehetőség és az adózó döntési jogkörébe tartozik, hogy egyetlen vagy több számlában végzi el az ilyen tételek bizonylatolását.

Az Áfa tv. 169. § *i)-k)* és *n)* pontja értelmében a számla kötelező adattartalmát képezi - többek között -

...

„i) az adó alapja, továbbá az értékesített termék adó nélküli egységára vagy a nyújtott szolgáltatás adó nélküli egységára, ha az természetes mértékegységben kifejezhető, valamint az alkalmazott árengedmény, feltéve, hogy azt az egységár nem tartalmazza;

j) az alkalmazott adó mértéke;

k) az áthárított adó, kivéve, ha annak feltüntetését e törvény kizárja;

n) a „fordított adózás” kifejezés, ha adófizetésre a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője kötelezett;”

...

Az Áfa tv. hivatkozott rendelkezéseiből következően nem tiltott, hogy a „fordított adózás” hatálya alá tartozó tétel szerepeltethető legyen olyan számlában, amelyen „egyenes adózás” hatálya alá tartozó tételek is kiszámlázásra kerülnek. Ekkor, ahogyan a különböző adómértékű tételeknél az adómértéket külön-külön szerepeltetni kell, ugyanúgy a „fordított adós” tételeknél ezt aényt kell - a „fordított adózás” kifejezés alkalmazásával - az adómérték helyett feltüntetni az adott tételnél.

Az Áfa tv. 142. § (7) bekezdése alapján a „fordított adózás” hatálya alá eső ügyletekről a termék értékesítőjének, szolgáltatás nyújtójának olyan számla kibocsátásáról kell gondoskodnia, amelyen áthárított adó, illetőleg még az ún. visszafelé számított százalékkérték sem szerepelhet. Ez az előírás azonban nem azt jelenti, hogy ugyanazon a számlán nem is szerepelhet olyan tétel, amely adót tartalmaz, hanem azt jelenti, hogy a „fordított adózás” hatálya alá tartozó ügylet számlázása során az ilyen tételekre vonatkozóan adó felszámítása nem történhet meg, valamint az Áfa tv. 169. § *k)* és *n)* pontja alapján adó összeg nem, csak a „fordított adózás” kifejezés tüntetendő fel.

3.

Előlegszámla és végszámla kiállítása a teljes ellenértéknek előlegkénti megfizetése esetén

Az áfatörvény 59. § (1) bekezdése alapján termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha a teljesítést megelőzően pénz vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz formájában ellenértékbe beszámítható vagyoni előnyt juttatnak (a továbbiakban: előleg), a fizetendő adót az előleg jóváírásakor, kézhezvételekor kell megállapítani. Abban az esetben, ha az előleg fizetése belföldi, egyenes adózás alá eső ügylethez történik, akkor az áfatörvény 59. § (2) bekezdése értelmében a jóváírt, kézhez vett előleget úgy kell tekinteni, mint amely a fizetendő adó arányos összegét is tartalmazza.

Az előzőekből következik az is, hogy amennyiben egy teljesítés ellenértékének nem csupán egy részét, hanem az egészét megfizetik a teljesítés időpontját megelőzően, akkor a teljes ellenérték az áfatörvény 59. §-a szerinti előlegnek minősül, amelynek átvétele, jóváírása áfa-kötelezettséget keletkeztet.

Ilyen esetekben - ti. amikor a teljes ellenérték előlegként megfizetésre kerül - a teljesítés napjával további - pénzügyi értelemben vett, az államháztartás felé rendezendő - áfa-fizetési

kötelezettség nem merül föl. Mindez azt jelenti, hogy amennyiben a teljesítésre kötelezett adóalany felé az ügylet teljes ellenértékét - a teljesítést megelőzően - előlegként megfizetik, akkor az ügyletet terhelő áfa teljes összegének a megfizetési kötelezettsége az összeg átvételének, jóváírásának adó-megállapítási időszakában keletkezik, a teljesítés napját magában foglaló adó-megállapítási időszakban áfa címén további - pénzügyi értelemben vett - fizetési kötelezettség az államháztartás felé nem merül föl.

Az előlegfizetés bizonylatolása kapcsán a következőkre kell figyelemmel lenni.

Az előlegről az áfatörvény 159. § (2) bekezdés *a*) pontjából következően számlát akkor kötelező kibocsátani, ha a megrendelő áfa-alany, vagy áfa-alanynak nem minősülő jogi személy. Az áfatörvény 176. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján ilyen esetben akkor van lehetőség egyszerűsített adattartalmú számla kibocsátására, ha a számlán szereplő adatok egyébként forintban kifejezettek.

Amennyiben a megrendelő nem áfa-alany, akkor számlát az előlegről - az áfatörvény 159. § (2) bekezdés *b*) pontja értelmében - abban az esetben kötelező kibocsátani, ha az előleg összege a 900 ezer forintot eléri vagy meghaladja, illetve ezen összeghatár alatt is, feltéve ez utóbbi esetben, hogy a nem adóalany megrendelő kifejezetten kérte számla kibocsátását. Ez utóbbi esetekben is lehetőség van egyszerűsített adattartalmú számla kibocsátására az áfatörvény 176. § (1) bekezdés *b*) pontja értelmében, feltéve, hogy az adatok forintban kifejezettek.

Azokban az esetekben, amikor a teljes ellenérték egyösszegben előlegként megfizetésre kerül, a bizonylatolás során két megoldás lehetséges.

a) Az egyik megoldás az, hogy a 100 százalékos előleg átvételkor, jóváírásakor a teljesítésre kötelezett adóalany kibocsátja az előlegszámlát (adóalap és adóösszeg bontásban, az ügyletre irányadó áfa-mérték feltüntetésével, feltéve, hogy nem egyszerűsített adattartalmú számláról van szó), jelölve az előleg átvételének, jóváírásának napját, mint adófizetési kötelezettség keletkezési napot. Ezt követően pedig majd a teljesítéskor - a teljesítés napjával - kibocsát egy ún. nullás végszámlát, amelyen a korábban átvett, 100 százalékos előleget kivezeti.

b) A másik megoldás a teljes ellenérték előlegként való megfizetése esetén az, hogy az előlegszámla és a végszámla ugyanazon számladokumentumra kerül, azaz a kibocsátott előleg-számlán a számlakibocsátó szerepelteti az előlegként átvett 100 százalékos összeget (adóalap és adóösszeg bontásban, az ügyletre irányadó áfa-mérték feltüntetésével, feltéve, hogy nem egyszerűsített adattartalmú számláról van szó), jelölve az előleg átvételének, jóváírásának napját, mint adófizetési kötelezettség keletkezési napot, majd pedig ezen a számladokumentumon megjelöli az ügylet majdani teljesítési időpontját is, jelezve, hogy ekkor már további ellenérték rendezésre nem kerül sor. Ezzel a megoldással nem történik kétszeres bizonylat-kibocsátás (ti. az előlegszámlát követően egy ún. nullás végszámla kibocsátása), hanem csupán a 100 százalékos előleg átvételét, jóváírását kísérő - az előzőek szerint ismertett adatokkal történő - számla kiállítására kerül sor.

Megjegyzendő, hogy ez utóbbi, ún. egybizonylatos megoldás azonban nem alkalmazható olyan esetekben, amikor a 100 százalékos előlegről szóló számla kibocsátásakor még nem ismert az ügylet majdani teljesítési időpontja, ugyanis ez utóbbi esetben az előlegszámlán az ügylet teljesítési időpontjának feltüntetése, és így az áfatörvény 169. § *g*) pontjának való megfelelés nem lehetséges. Ilyenkor csak az *a*) pontban leírt megoldás (ti. előlegszámla készítése a teljes ellenértékről és ezt követően a teljesítéskor ún. nullás végszámla kibocsátása) alkalmazható.

4.

Belföldi fordított adózás alá eső ügylethez kapcsolódó előleg esetén kötelező-e a számla kibocsátása?

Az Áfa tv. 59. § (1) bekezdése értelmében előlegnek minősül termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében a teljesítést megelőzően jutatott, ellenértékbe beszámítható vagyoni előny. A fizetendő adót pénz vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz formájában juttatott előleg esetében annak jóváírásakor, kézhezvételekor, egyéb esetekben annak megszerzésekor kell megállapítani. Fordított adózás esetén ezen jóváíráshoz, kézhezvételhez, megszerzéshez kötődő adófizetési kötelezettség nem értelmezhető, így tehát sem az ügylet teljesítésére kötelezett adóalanynál, sem annak vevőjénél, megrendelőjénél nem keletkezik áfa fizetési kötelezettség. Az Áfa tv. 159. §-ának (2) bekezdése ugyanakkor egyértelműen előírja az adóalany számlakibocsátási kötelezettségét, ha részére egy másik adóalany előleget fizet. (E rendelkezés alól csak a 89. § szerint adómentes értékesítések a kivételek.)

Az Áfa tv. 163. § (1) bekezdése alapján az adóalany a számlakibocsátásról legkésőbb a teljesítésig *[a) pont]*, előleg fizetése esetén a fizetendő adó megállapításáig *[b) pont]*, de legfeljebb az attól számított ésszerű időn belül köteles gondoskodni.

Az Áfa tv. 142. §-a szerinti ügyletekhez kapcsolódó előlegnél - fizetendő adó hiányában - a 163. § (1) bekezdésének *a)* pontja alkalmazandó, azaz az adóalany az előlegről szóló számla kibocsátásáról legkésőbb az ügylet teljesítéséig, de legfeljebb az attól számított ésszerű időn belül köteles gondoskodni. [Az Áfa tv. 163. § (1) bekezdés *b)* pontja ugyanis - az előleg kézhezvételéhez, jóváírásához, illetve megszerzéséhez kapcsolódóan teljesítendő adómegállapítási kötelezettség hiányában - nem alkalmazható a konkrét esetben.]

Emellett azt is szükséges megjegyezni, hogy az ésszerű időre vonatkozóan az Áfa tv. 163. § (2) bekezdésében említett pontok egyike sem feleltethető meg a belföldi fordított adózás alá tartozó ügyletekhez kapcsolódó előlegfizetés esetének. Ennek megfelelően megállapítható, hogy az Áfa tv. a belföldi fordított adózás alá tartozó ügyletekhez kapcsolódó előlegfizetést illetően - hasonlóan a levonási joggal nem járó adómentes ügyletekhez - nem tartalmaz konkrét jogszabályi előírást az ésszerű idő értelmezésére.

Fentiek alapján az ésszerű időt a szó köznapi értelmében kell érteni, ennek megfelelően a határidő lejár abban a legkorábbi időpontban, amikor a számla kibocsátásához szükséges valamennyi információ maradéktalanul a számlakibocsátó rendelkezésére áll. A számlán az előleg fizetés tényét indokolt, az ügylet fordított adózás alá tartozását pedig kötelező szerepeltetni.

5.

A „fordított adózás” kifejezés feltüntetése a számlán

Az általános forgalmi adó rendszerében meghatározott ügyletek esetében az áfát nem a teljesítésre kötelezett adóalanynak kell megállapítania és elszámolnia az államháztartás felé, hanem a megrendelőnek (ún. fordított adózás). Az ilyen ügyletekre az Áfa tv. bizonyos tekintetben, így a számla adattartalmát illetően is speciális szabályokat ír elő.

A számlán az Áfa tv. 169. § *n)* pont szerinti „fordított adózás” kifejezést akkor kell feltüntetni, ha adófizetésre a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás után a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője kötelezett.

Fordított adózás az alábbi két nagy csoportba tartozó ügyletek esetében fordulhat elő:

I. A teljesítésre kötelezett az alábbiakban említett termékértékesítéseivel, szolgáltatásnyújtásaival kapcsolatban a teljesítés helye szerinti külföldi országban nem telepedett le:

a) Azon „külföldön teljesülő szolgáltatásnyújtások”, amelyeknek a teljesítési helye az Áfa tv. 37. §-ának (1) bekezdése szerint az igénybevevő adóalany gazdasági letelepedettségéhez igazodik.

b) Azon egyéb szolgáltatások, amelyekre vonatkozó, a főszabálytól eltérő teljesítési helyszabály külföldi teljesítési helyet eredményez, így például a külföldön lévő ingatlanhoz

kapcsolódó szolgáltatások, külföldi teljesítési helyű személyszállítási szolgáltatások, vagy a kulturális, oktatási szolgáltatások. [Áfa tv. 39. §, 40. §, 42. §, 44-45. §]

c) Fel- és összeszerelés tárgyú szolgáló termék értékesítése, amely a fel- és összeszerelés helye szerinti államban teljesül. [Áfa tv. 32. §]

d) Gáz, hő- vagy hűtési energia, valamint villamos energia értékesítése

da) adóalany kereskedő részére, ahol a teljesítési helyet az adóalany-kereskedő letelepedési helye határozza meg [Áfa tv. 34. §],

db) nem adóalany-kereskedő részére, ahol a teljesítési helyet a tényleges felhasználás helye, ennek hiányában a beszerző gazdasági letelepedése határozza meg [Áfa tv. 35. §].

e) A 2006/112/EK irányelv 141. cikkben meghatározott feltételekkel végzett termékértékesítés.

Az itt említett, ún. külföldi vonatkozású fordított adózás alá eső ügyletek esetén az Áfa tv. előírásai alapján nem kötelező utalni a számlán a területi hatályon kívüliség tényére. Ezzel együtt azonban - az adózó belső nyilvántartásának egyértelmősége érdekében - az olyan számlákon, amelyek külföldi teljesítési helyű ügyletet dokumentálnak, célszerű mégis valamilyen módon jelezni, hogy az ügylet nem tartozik az Áfa tv. területi hatálya alá.

Az előzőekben felsorolt ügyletektől eltérően az Áfa tv. 89. §-a szerinti Közösségen belüli adómentes termékértékesítés, valamint az Áfa tv. 98. §-a szerinti Közösség területén kívülre történő termékértékesítés (ún. termékexport) nem tartozik a fentiek értelmében vett fordított adózásos ügyletek közé, abból adódóan, hogy a terméket beszerző adóalany a másik tagállamban, illetve harmadik országban nem a termékértékesítés jogcímén, hanem a termékbeszerzés, illetve termékimport jogcímén keletkezik adófizetési kötelezettsége. Így az ezekről kibocsátott számlán nem kell a „fordított adózás” kifejezést szerepeltetni, hanem az Áfa tv. 169. §-ának *m*) pontja szerinti megjelölést kell a számlán feltüntetni, azaz jogszabályi vagy 2006/112/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseire történő hivatkozást vagy bármely más, de egyértelmű utalást arra, hogy a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása mentes az adó alól.

II. Belföldi adóalanyok közötti, az Áfa tv. 142. § (1) bekezdése szerinti alábbi ügyletek:

a) a 10. § *d*) pontja szerinti termékértékesítés [Áfa tv. 142. § (1) bekezdés *a*) pont];

b) a szolgáltatás nyújtásának minősülő olyan építési-szerelési és egyéb szerelési munka, amely ingatlan létrehozatalára, bővítésére, átalakítására vagy egyéb megváltoztatására - ideértve az ingatlan bontással történő megszüntetését is - irányul, feltéve, hogy az ingatlan létrehozatala, bővítése, átalakítása vagy egyéb megváltoztatása építési hatósági engedélyköteles, amelyről a szolgáltatás igénybevevője előzetesen és írásban köteles nyilatkozni a szolgáltatás nyújtójának [Áfa tv. 142. § (1) bekezdés *b*) pont];

c) az *a*) és *b*) pontban említett termékértékesítéshez, szolgáltatásnyújtáshoz munkaerő kölcsönzése, kirendelése, illetőleg személyzet rendelkezésre bocsátása [Áfa tv. 142. § (1) bekezdés *c*) pont];

d) a 6. számú mellékletben felsorolt termékek értékesítése [Áfa tv. 142. § (1) bekezdés *d*) pont];

e) a 86. § (1) bekezdésének *j*) és *k*) pontja alá tartozó termékértékesítés, ha az értékesítő adóalany élt a 88. §-ban említett választási jogával [Áfa tv. 142. § (1) bekezdés *e*) pont];

f) az adós és a hitelező, valamint az adós és a hitelező által kijelölt harmadik személy viszonylatában olyan termék értékesítése, amely dologi biztosítékként lejárt követelés kielégítésének érvényesítésére irányul [Áfa tv. 142. § (1) bekezdés *f*) pont];

g) a vállalkozásban tárgyi eszközként használt termék értékesítése, valamint egyéb, a teljesítéskor a szokásos piaci árat tekintve 100 000 forintnak megfelelő pénzüsszeget meghaladó termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás, ha a teljesítésre kötelezett adóalany

felszámolási vagy bármely más, fizetéseképtelenségét jogerősen megállapító eljárás hatálya alatt áll [Áfa tv. 142. § (1) bekezdés g) pont];

h) üvegházhatású gáz kibocsátására jogosító forgalomképes vagyoni értékű jog (kibocsátási egység) átruházása [Áfa tv. 142. § (1) bekezdés h) pont];

i) a 6/A. számú mellékletben felsorolt termékek értékesítése [Áfa tv. 142. § (1) bekezdés i) pont].

Mindezekon túlmenően az alábbiakra kell még figyelemmel lennie az adóalanyoknak:

Értelemszerűen az is feltétele a „fordított adózás” alkalmazásának, és ebből következően ezen kifejezés számlán való feltüntetésének, hogy a vevő, igénybevevő adóalany legyen és a teljesítés helye államának szabályai szerint adófizetésre kötelezettnek minősüljön.

Amennyiben a számlát magyar nyelven állítják ki, azon az Áfa tv. 169. § n) pontjának figyelembe vételével a „fordított adózás” kifejezést kell szerepeltetni. Az Áfa tv. 178. § (2) bekezdése értelmében viszont a számlát nem csak magyar, hanem bármely élő idegen nyelven ki lehet állítani. Amennyiben tehát fordított adózás alá eső ügyletről idegen nyelven kerül a számla kibocsátásra, úgy az Áfa tv. 169. § n) pontja szerinti „fordított adózás” szövegfordulatot a számla kiállítása nyelvének megfelelő nyelven kell feltüntetni (angol/német/francia nyelv használata esetében a megfelelő kifejezések: „Reverse charge”/ „Steuerschuldnerschaft des Leistungsempfängers” / „Autoliquidation”).

6.

Az idegen fizetőeszközben kifejezett számla előlege

Az előleg az Áfa törvény 59. §-a szerint annak átvételének, jóváírásának időpontjában adófizetési kötelezettséget keletkeztet. Amennyiben az ellenérték, valamint annak részét képező előleg összege, és így az adó alapja idegen fizetőeszközben van kifejezve, az előleg forintra történő átszámításához az Áfa törvény 80. § (1) bekezdés a) pontja szerint, a fizetendő adó megállapításának időpontjában érvényes 80. § (2) bekezdése szerinti árfolyamot kell alkalmazni.

Az 59. § különös szabálya szerint már az ügylet Áfa törvény szerinti teljesítését megelőzően adófizetési kötelezettség keletkezik az előlegként kapott összeg után, erre tekintettel az ügylet Áfa törvény szerinti teljesítésekor az előleg tekintetében már nem keletkezik újabb adófizetési kötelezettség. Ezzel a 80. § szabálya is összhangban van, mivel annak (1) bekezdés a) pontja alapján az előleg átvételekor érvényes árfolyamot rendeli el alkalmazni, a c) pont pedig egyéb esetben (ideértve az előleggel érintett ügyletet is, a fennmaradó kötelezettség tekintetében) az ügylet teljesítésekor érvényes árfolyam alkalmazását írja elő.

Ennek megfelelően, előleg fizetése esetén az Áfa törvény 80. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a fizetendő adó megállapításakor (előleg esetén ez az Áfa törvény 59. §-a értelmében az előleg átvételének, jóváírásának időpontjában) érvényes, a 80. § (2) bekezdése szerinti árfolyam alkalmazandó a külföldi fizetőeszközben kifejezett előlegszámla adóalapjának forintban történő meghatározásakor. Természetesen az előlegszámlában a fizetendő adó összegének forintban történő feltüntetéséhez szükséges számítást is ezen az árfolyamon kell elvégezni.

Az ügylet teljesítéséhez kapcsolódó adókötelezettség megállapításakor az Áfa törvény 80. § (1) bekezdésének megfelelő rendelkezése alapján kell megállapítani az adó alapjának, illetve az adó összegének kiszámításához szükséges árfolyamot.

A teljesítéskor az ügyletre vonatkozó számlában - mivel az előleg és a fennmaradó összeg eltérő időpontban, külön-külön képez adóalapot - az adóalapot meg kell bontani, tekintettel arra, hogy az adó alapjának forintra történő átszámításakor az előlegre és a fennmaradó összegre különböző időpontban érvényes árfolyam alkalmazandó.

A külföldi fizetőeszközben kifejezett adóalap esetében, az ellenértékfizetési-kötelezettség devizában fejezendő ki, a forintban történő meghatározás az Áfa törvény 172. §-a alapján a

számlán kötelezően forintban szerepeltetendő adóösszeg meghatározásához (és az adóbevalláshoz) szükséges és alkalmazandó.

Az előzőekből következően az előleg után már megfizetett áfa összegét az előleg átvétele, jóváírása és az ügylet Áfa törvény szerinti teljesítési időpontja közötti árfolyamváltozás már nem befolyásolja.